IOSEPHUS FLAVIUS
Admont (?), um 1138/1165 Seite 40r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26829
Copyright: Admont, Benediktinerstift

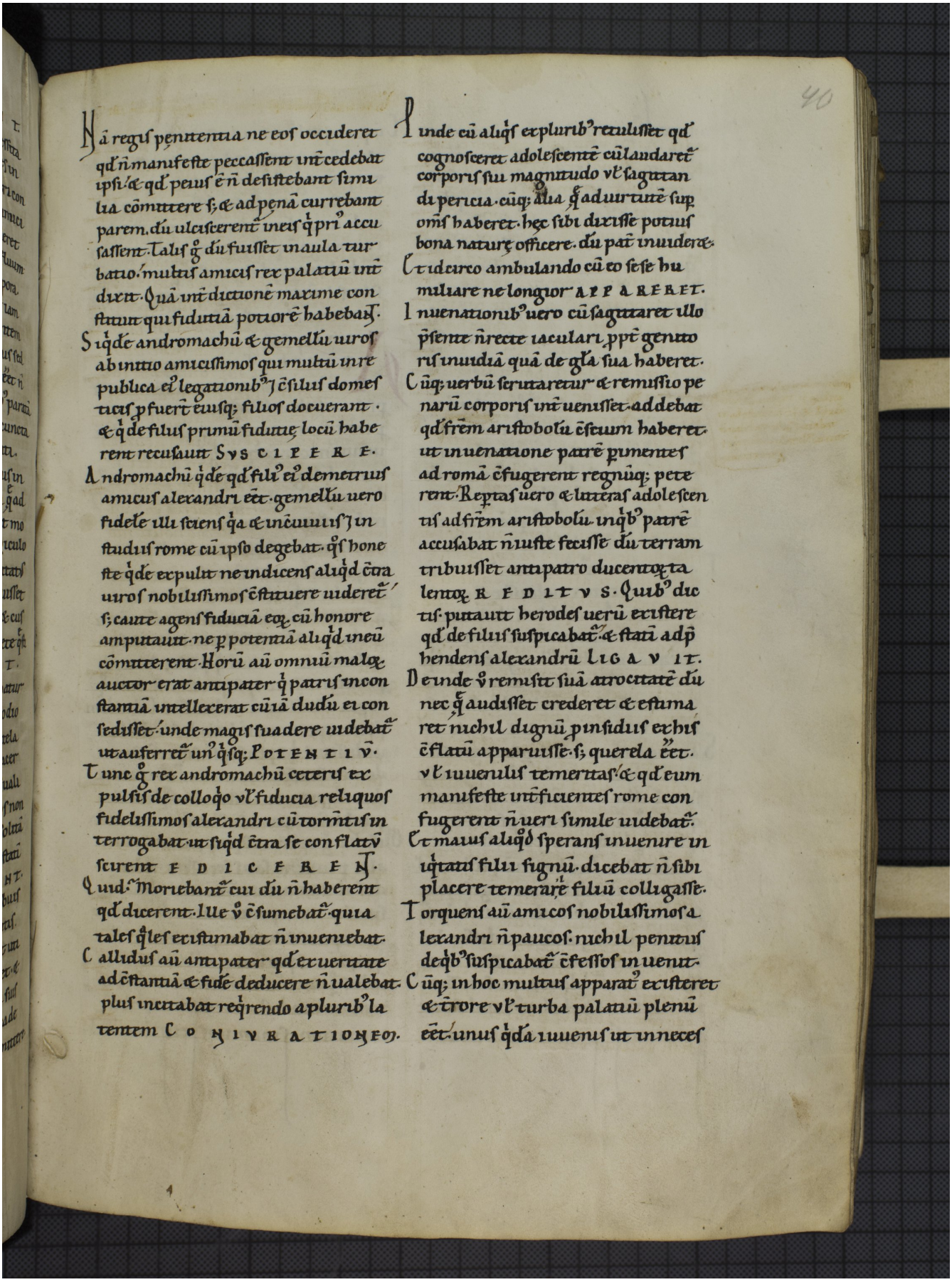

Nā regis pęnitentia ne eos occideret
qd̄ n̄ manifeste peccassent int̄cedebat
ipsi. & qd̄ peius ē n̄ desistebant simi
lia cōmittere s; & ad pęnā currebant
parem. d̄u ulciscerent̄ in eis q̄ prius accu
sassent. Talis g̊ d̄u fuisset in aula tur
batio. multis amicis rex palatiū int̄
dixit. Quā int̄dictionē maxime con
stituit qui fiduciā potiorē habebant.
Siq̄de andromachū & gemellū uiros
ab initio amicissimos qui multū in re
publica eius legationib⁹ ī c̄siliis domes
ticis p̄fuerūt eiusq; filios docuerant.
& q̄ de filiis primū fiducię locū habe
rent recusauit SVSCIPERE.
Andromachū q̄de qd̄ filius eius demetrius
amicus alexandri eēt. gemellū uero
fidele illi sciens q̄a & in c̄uiuiis ī in
studiis rome cū ipso degebat. q̄s hone
ste q̄de expulit ne indicens aliq̄d c̄tra
uiros nobilissimos c̄stituere uideret̄.
s; caute agens fiduciā eorū cū honore
amputauit. ne p̄ potentiā aliq̄d in eū
cōmitterent. Horū aū omniū malorū
auctor erat antipater q̄ patris in con
stantiā intellexerat cū iā dudū ei con
sedisset. unde magis suadere uidebat̄
ut auferret̄ unusq̄sq; POTENTIV̄.
Tunc g̊ rex andromachū ceteris ex
pulsis de colloq̄o vl̄ fiducia reliquos
fidelissimos alexandri cū tormētis in
terrogabat. ut siq̄d c̄tra se conflatū
scirent EDICERENT.
Quid? Moriebant̄ cui d̄u n̄ haberent
qd̄ dicerent. Ille v̊ c̄sumebat̄. quia
tales q̄les existimabat n̄ inueniebat.
Callidus aū antipater qd̄ ex ueritate
ad c̄stantiā & fidē deducere n̄ ualebat.
plus incitabat req̄rendo a plurib⁹ la
tentem CONIVRATIONEM.

Inde cū aliq̄s ex plurib⁹ retulisset qd̄
cognosceret adolescentē cū laudaret̄
corporis sui magnitudo vl̄ sagittan
di pericia. cūq; alia q̄ ad uirtutē sup̄
om̄s haberet. hęc sibi dixisse potius
bona naturę officere. d̄u pat̄ inuideret.
Et idcirco ambulando cū eo sese hu
miliare ne longior APPARERET.
In uenationib⁹ uero cū sagittaret illo
p̄sente n̄ recte iaculari p̄pt̄ genito
ris inuidiā quā de gl̄a sua haberet.
Cūq; uerbū scrutaretur & remissio pe
narū corporis int̄uenisset. addebat
qd̄ frēm aristobolū c̄scium haberet.
ut in uenatione patrē p̄imentes
ad romā c̄fugerent regnūq; pete
rent. Reptas uero & litteras adolescen
tis ad frēm aristobolū. in q̄b⁹ patrē
accusabat n̄ iuste fecisse d̄u terram
tribuisset antipatro ducentorū ta
lentorū REDITVS. Quib⁹ dic
tis. putauit herodes uerū existere
qd̄ de filiis suspicabat̄. & statī ad p̄
hendens alexandrū LIGAVIT.
Deinde v̊ remisit suā atrocitatē d̄u
nec q̄ audisset crederet & estima
ret nichil dignū p̄ insidiis ex his
c̄flatū apparuisse. s; querela eēt.
vl̄ iuuenilis temeritas. & qd̄ eum
manifeste int̄ficientes rome con
fugerent n̄ ueri simile uidebat̄.
Et maius aliq̄d sperans inuenire in
iq̄tatis filii signū. dicebat n̄ sibi
placere temerarie filiū colligasse.
Torquens aū amicos nobilissimos a
lexandri n̄ paucos. nichil penitus
de q̄b⁹ suspicabat̄ c̄fessos inuenit.
Cūq; in hoc multus apparat⁹ existeret
& t̄rore vl̄ turba palatiū plenū
eēt. unus q̄da iuuenis ut in neces